

то христосъ исцѣли като мѣ простилъ грѣхове. А фарисеите мислели на ума си: какъ можнъ человекъ да прощава грѣхове: защо тѣ имали чн христосъ е простъ человекъ, но той като богъ позналъ имъ мыслгъ, и за да имъ покаже чн той е самъ богъ, рекалъ чн има власть да прощава грѣхове, което тосъ часъ направилъ, като повелѣлъ на болныа та си зель одара предъ сичките, и си отишелъ. А народа сѣ почѣди и прослави всемогѣщаго бога, който прости и исцѣри болныа, комѣто рекалъ да си зема одара предъ сичките, да не кажатъ чн го исцѣрилъ мечтателно. Ш колко голѣмо зло е грѣха и колко злныи приносѣ! и на тѣлото и на дѣшатъ. И ны кога тегли тѣлото отъ болестъ тзрсиме разны способы (колайлацы) да го исцѣриме а кога тѣгли дѣшата отъ грѣхъ, никакъ не сѣ грижиме, за това богъ поплѣща често на тѣлото болестъ и рана, за да исцѣри и очисти дѣшатъ: защото, колкото сѣ смирава тѣлото, толко повечъ сѣ очистѣ дѣшата. Обаче да не мислите чн болестъ дохожда на тѣлото само отъ грѣха, но знайте чн дохожда и отъ прїадани, пїанство, празднотъ и проч: дохожда ощи и за искѣшенїе (за испитанїе) да види богъ да ли сме благодарни, както испита богъ праведнаго Юва съ раны, а Юсифа съ темницъ. За това кога ни доди нѣкоя болестъ, да не ропшиме и хѣлиме, но да помислиме ако е болеста ни отъ нѣкой грѣхъ, да го оставиме, ако е отъ пїанство и празднотъ, да не го правиме вechъ, ако ли е за испитанїе пакъ да не сѣ гнѣвиме, но сѣ благодаренїе да тзрпиме: защо както сме прїели отъ бога толко добрины; здравїе, животъ обыліе и проч: то трѣва да прїемниме и болестъ, комѣто богъ дава за наша ползъ, споредъ неговыте неиспитани сѣдбы и предвїжданиа за нашыте работы.

ПОУЧЕНІЕ.

Слѣшатели возлюбленнїи братїа, богъ като милостивъ баща наказва насъ, да сѣ поправиме, за това и ны трѣбъ да тзрпиме сѣ благодаренїе да быва сичкото споредъ неговатъ воля, да не мислиме чн богъ е милостивъ, но да знаеме чн той е и правосѣденъ. Ны кога паднемъ въ нѣкоя нѣжда, надавамъсѣ като речемъ само господи помилѣй, или еднъ стѣдена молитвъ, чн богъ тосъ часъ ще ни послѣша заради голѣматъ си милость, но излѣгвамъсѣ: защо божїето правосѣдіе иска да бѣди нашата молитва съ голѣмъ вѣрж и надеждъ. За това ны много просиме отъ бога, а не полѣчаваме: но трѣбъ кога ны доди нѣкоя болестъ или нѣжда, да полагаме сичкатъ си надеждъ на бога, и да мѣ сѣ молиме со смиренїе и благодаренїе, както направилъ царъ Бзекїа, когото богъ оздравилъ и мѣ приложилъ ощи 15 години животъ. Така трѣбъ и ны да сѣ молиме перво на бога, чн тога да викаме